

Nr 197.

Av herr **Månsson** i Erlandsro, m. fl., angående införande av kyrkoskrivningsböcker.

Med de bestämmelser, som nu gälla för kyrkoskrivningen, bliva resultaten av mantalsskrivningarna, särskilt på landsbygden, icke på långt när så tillfredsställande som önskligt vore, därom torde knappast råda mer än en mening.

Tiderna hava förändrats mycket sedan den 20 juli 1861, då den i huvudsakliga delar ännu gällande mantalsskrivningsförordningen kom till, ehuru den i vissa stycken sedermera blivit omarbetad och numera benämnes Kungl. förordningen av den 6 aug. 1894.

Med denna inledning är det emellertid icke meningen att bryta staven vare sig över mantalsskrivningsförordningen eller den för mantalsskrivningen så betydelsefulla kyrkoskrivningsförordningen. De gå nog an, blott de erhöle allmänhetens medverkan i tillräcklig hög grad, men vi veta alla hur det är och hur det går till på detta område och svårigheterna att till mantalsskrivningen få församlingsboken att föreligga i det skick, som avses uti förordningen angående kyrkböckers förande.

Ett mera tillfredsställande resultat vid mantalsskrivningen skulle enligt vårt förmenande kunna ernås därigenom, att för varje barn, som anmäles till kyrkoskrivning, utfärdades en i överensstämmelse med uppgifterna i församlingsboken upprättad kyrkoskrivningsbok (eller medborgarebok vad man vill benämna den), som skall som första anteckning innehålla barnets fullständiga namn, såväl försom tillnamn, födelsetid, födelseort samt kyrkoskrivningsort. Föräldrarnes namn jämte faderns yrke eller titel böra även antecknas å därför avsedd plats.

Uttages flyttningsbetyg, skall anteckning härom även införas i personens kyrkoskrivningsbok. Då flyttningsbetyget avlämnas å pastorexpeditionen i inflyttningsorten, skall jämte det att föreskrivna anteckningar införas i församlingsboken, anteckning om den nya kyrkoskrivningen verkställas även i sagda kyrkoskrivningsbok, som den inflyttade har att vid flyttningsbetygets avlämnande uppvisa för pastorsämbetet i inflyttningsorten. För anteckning angående omflyttning inom församlingen uppvisas boken senast vid förskrivningen på hösten.

Utskrivningen av åldersbetyg skulle i så fall icke ofta behöva förekomma, ty däri bestyrkta uppgifter vore alltid till finnandes i kyrkoskrivningsboken och en stor lättnad beredes därigenom såväl pastorexpeditionerna som den enskilde.

Av sagda kyrkoskrivningsbok skall således städse framgå, varest den person, för vilken boken utfärdats, står kyrkoskriven och, med ledning därav, även

mantalskriven. Erforderliga upplysningar om sambandet mellan kyrko- och mantalsskrivning skola nämligen finnas införda i sagda kyrkoskrivningsbok. Anteckningarna i denna kyrkoskrivningsbok bestyrkas genom pastors underskrift, varjämte pastorexpeditionens stämpel anbringas på lämplig plats.

Kyrkoskrivningsboken skulle vid anfordran uppvisas för inom kommunen tjänstgörande polisman och skulle denne äga befogenhet och skyldighet att, om kyrkoskrivning å rätt ort blivit försummad, förständiga den försunlige att inom viss tid, exempelvis 14 dagar, fullgöra sin kyrkoskrivning inom den församling, där han är bosatt. Saknas kyrkoskrivningsbok, har den försunlige även att anskaffa sådan inom samma tid. Anser den, som mottagit ett sådant förständigande, att föreskriften är obefogad, äger han att, inom den i förständigandet utsatta tiden för kyrkoskrivningens verkställande, anföra besvär hos konungens befallningshavande.

Skulle en sådan förordning bli genomförd, kom även kyrkoskrivningsböcker att utfärdas för dem, som uttoge flyttningsbetyg eller därom gjorde framställning. Helt säker vore man på rätt väg för ernående av ett bättre mantalskrivningsresultat, om det ovan föreslagna tillvägagångsättet kunde genomföras.

De nu så ofta förekommande stridiga uppgifterna både i fråga om namn och födelsetid skulle ju alldeles upphöra. Även finge det väl anses vara en stor vinst, att varje medborgare visste, vad han hette, var och när han var född, samt huru namnen stavades. Vidare visste han var han var kyrkoskriven, samt med ledning av kyrkoskrivningen var han var mantalskriven.

Arbetsgivare kunde sända sina löneuppgifter till rätt ort och för rätt person. Som det nu är ställt bliva alltid en hel del taxeringsuppgifter obeställbara.

Hemortsrätten i fattigvårdsmål kunde utrönas utan vidlyftiga utredningar.

Samma förhållande även i alla andra avseenden, där mantalsskrivningen är av betydelse.

Det kan även framhållas, att den s. k. valskolkningen vid riksdagsmannaval och andra valtillfällen skulle bli betydligt mindre, om en var röstberättigad vore upptagen, där han rätteligen borde vara mantalsskriven.

Mycket mera kunde vara att tillägga till fördel för den föreslagna åtgärden.

På grund av vad vi sålunda anfört få vi härmed hemställa, att riksdagen måtte besluta

att i underdånig skrivelse anhålla, att Kungl. Maj:t måtte verkställa utredning rörande lämpligheten av nämnda ändring i kyrkobokförings- och mantalsskrivningsförordningen i syfte att införa kyrkoskrivningsböcker samt till riksdagen framkomma med det förslag, vartill dylik utredning kan föranleda.

Stockholm den 22 januari 1925.

David Norman.

A. Björklund.

Nils Månsson.

Gustaf Olsson
i Ramsta.